

Piše: Igor Isailović

Ima/nema smisla

U Srbiji, zemlji koja je do skoro bila na ivici bankrota, broj „stručnjaka“, „mapetovaca“, destruktivaca, erudita, je impresivan. Digresivne teme, koje retko kog normalnog čoveka zaokupljenog borbom za bolji život interesuju, dobar su materijal za scenario letećeg cirkusa Monti Pajtona.

Rekonstrukcija infrastrukture, vodovodnih i kanalizacionih cevi, izgradnja jarbola ili gondole, samo su u Srbiji razlog za proteste. Gostovanja u medijima „poznatih“ arhitekata (za koje do sada niko ništa nije čuo, ni negativno ni pozitivno) koji kritikuju apsolutno sve što se trenutno radi u Srbiji zabrinjavajuća su za mentalno stanje nacije. Pitam se samo gde su bili svi ti ljudi kada su se pravile staklane skalamerije na Slaviji, Trgu Republike itd. (da ne kažem, kada se urušavao Beograd).

Apsolutno su besmislene rasprave oko toga da li su Srbiji potrebni investitori, te da li je izgradnja fabrika i smanjenje broja nezaposlenih nacionalno pitanje prvog stepena prioritetnosti. Neshvatljivo je takođe da u narodu ne postoji jasno definisan nacionalni interes koji bi bio lišen politikanstva. Prolaze vekovi, teška vremena po opstanak nacije, dolaze godine pune ozbiljnih iskušenja, a mi nikako da shvatimo da nas samo sloga oko bitnih pitanja može spasiti i sačuvati opstanak Srbije.

Nema smisla likovati, nema smisla deliti naciju, nema smisla sabotirati dobre odluke, i svakako nema smisla, a po najmanje prava da bilo kod od nas radi protiv države i naroda. Očuvanje pravnog sistema, fer političke borbe zasnovane na prezentaciji novih ideja u cilju rasta i razvoja društva jesu ideal razvijene demokratije, kojoj valja težimo. Šta nas sprečava da budemo bolji, najbolji u regionu? Mi smo u prethodne tri decenije najviše propatili u regionu, u svakom smislu te reči. Šta još treba da se desi da shvatimo da nam samo jedinstvo može pomoći?

I dok traje naše pronalaženje u magli, propuštamo da zgrabimo momenat koji je trenutno najpovoljniji za Srbiju. Nikada građevinska industrija nije bila u boljem položaju. Proizvodnja je takođe impresivna. Na poljoprivredi i zalivnim sistemima potrebno je još raditi kako se suše više nikada ne bi odražavale na BDP.

Ono što nema smisla jeste to što se birokratija nije mnogo promenila i što su delovi birokratije veći kočničari od najvećih elementarnih nepogoda. Kako nekome objasniti da su investitori dobrodošli kada vam za investiciju od 30.000.000 evra nedostaje jedno rešenje organa birokratije koje se čeka više od godinu dana? Kako bilo kome objasniti da se u eri digitalizacije sudski pozivi dostavljaju poštom, te da se dostava određenih rešenja (posebno u postupcima stečaja, za koje pri tom važi načelo hitnosti) čeka više od tri meseca?

Ono što nema smisla jeste to što se birokratija nije mnogo promenila i što su delovi birokratije veći kočničari od najvećih elementarnih nepogoda. Kako nekome objasniti da su investitori dobrodošli kada vam za investiciju od 30.000.000 evra nedostaje jedno rešenje organa birokratije koje se čeka više od godinu dana? Kako bilo kome objasniti da se u eri digitalizacije sudski pozivi dostavljaju poštom, te da se dostava određenih rešenja (posebno u postupcima stečaja, za koje pri tom važi načelo hitnosti) čeka više od tri meseca?

Da li je logično da se za pravosnažnost uknjižbe (najviše zbog upravnih sporova koji traju neopravdano dugo) čeka više od dve godine? Da li toliki stepen pravne (ne) sigurnosti pogoduje bilo kome, posebno državi kojoj su investicije neophodne?

Po stoti put u svojim tekstovima ponavljam: AGENCIJA ZA PRIVREDNE REGISTRE JE SVETLA TAČKA NAŠEG PRAVNOG SISTEMA.

Uspostavljanje objedinjene procedure u postupcima izdavanja građevinskih dozvola je sigurno dobar potez vlasti, ali pojedine birokrate, koje uz svoju zaradu očekuju i dodatne prihode, urušavaju sistem zbog kog je uzdignuta građevinska industrija, inače ozbiljan tj. najveći generator pozitivnih privrednih kretanja i rasta BDP-a.

Na kraju, ono što smatram bitnim jeste dobra analiza svega što je važno za rast i razvoj srpske privrede, rešavanje svih problematičnih „uskih grla“, pa samim tim i korupcije, kodifikovanje propisa, uspostavljanje jedinstvene prakse, digitalizacija svih procesa koji su usporavali privredna kretanja (elektronske prijave, elektronski vlasnički listovi, elektronski izvodi iz APR-a, elektronske poreske prijave, elektronska plaćanja taksi, elektronska dostava poziva), transparentnost

u postupanju, sankcionisanje uprave za loše i neblagovremeno postupanje, drastično povećanje zarade ljudi u upravi, posebno nagrađivanje službenika koji su efikasniji od proseka, reforma poreskog sistema tj. optimalnija poreska opterećenja privrede. ▢

Igor Isailović, advokat